

BOEKENMAAGD - BOEKENWURM

Na 71 jaar heb ik besloten van uit de kast te komen , versta me niet verkeerd want het is een boekenkast !

IK HEB NOG NOOIT EEN BOEK VOLLEDIG UITGELEZEN !

Erg! Het gaat voor mij te traag , 100 of meer bladzijden lezen en weten dat de ontknoping of oplossing op de 5 laatste pagina's staat , ik kan niet aan de verleiding weerstaan .

Voor het A.Vi.Bo.-reglement heb ik 5 dagen nodig gehad , mijn gigantische kerkboek in lederen etui van mijn plechtige communie is maar één maal open geweest toen hij viel , mijn spaarboekje durf ik niet meer open doen en mijn trouwboekje is niet meer open gemoeten ....

Ik ben dus een “ Boekenmaagd “ , ook de reden waarom mijn verhalen maar max 5 bladzijden tellen want ik moet ze een paar maal herlezen voor ik ze door stuur .

Ergens ben ik jaloers op de echte “boekenwurm “ want “lezen is weten “ en de stilte leunt dicht aan bij ons uur op de zetting , verstand op nul en genieten ! Is het van niet willen , NEEN , ik en nog vele andere tijdsgenoten kunnen wel getuigen dat er in het werkmensenmilieu niet teveel boekenkasten te vinden waren en dat er veel verteld werd als ze samen kwamen .

Ze zaten bij valavond aan de voordeur of in de winter rond de stoof , en was er geen nieuws wel dan maakten ze er . Ik was de commissionair van de beurt en stond dagelijks

tussen de roddelen vrouwen , hoho , later ging ik met Peet Oscar vogels vangen en zijn verhalen vulden de dode momenten .

In 1962 kwam de TV binnen geslopen , beetje bij beetje verdwenen de samenkomsten van weleer , iedereen moest zwijgen als daar klank uit kwam . Spijtig om zeggen maar het is van erg naar erger gegaan want iedereen loopt tegenwoordig met een schermke in de hand , spreken is een inspanning , luisteren ook , schrijven gebeurd alleen nog met één vinger , afkortingen zijn IN .... Ik moet er geen tekeningske bij maken zeker !

Om tegen deze vorm van verslaving in te gaan neem ik af en toe eens een boek dat de geschiedenis van mijn geboorte-en woonplaats verteld en bekijk de vele oude zwart- wit foto's , prachtig ! En dan begint de molen te draaien , deze van herinneringen uit de vervlogen tijd , ik wil het vertellen , maar aan wie ?

1943 , een grote boerderij , “ Ter Poldere” genaamd wordt tot leven geroepen door de haan die boven op mesthoop zijn harem laat horen dat hij in form is , vluchten maar ! Boer Leon komt de voordeur buiten , trekt zijn pannen broek op navelhoogte , laat n'en broekhoest en aanschouwd met de bretellen in de hand zijn levenswerk en prijst zich gelukkig dat de oorlog ver weg is . Buiten nu en dan een Duitse camion of jeep die door het dorp rijdt is er verder niets want iedereen is braaf , zeker dat ze weten dat er een “zwarten “ onder hen is , maar wie ???

Plots hoort boer Leon een raar geronk in de lucht , plots niets meer ... **BOEM** ! Leon valt achterover in zijn gang , de haan verschiet en zijn pluimen vliegen in het rond , zijn form is weg . Leon krabbelt recht en ziet een grote stofwolk aan zijn schuur , de deur ligt op de

mesthoop , het dak is 1 meter gezakt , een ijzeren iets heeft zich door het deurgat gewurmd ??

Leon stuurt zijn toegesnelde vrouw en kinderen terug naar binnen en gaat met een ei in zijn broek kijken naar de ravage . Op dat zelfde moment komt facteur Rik het erf op gefietst en begeeft zich ook in de vallende stofwolk . Plots staat hun hart voor de tweede maal stil want ze staan oog in oog met twee Engelse piloten , gelukkig geen Duitsers. Rik is eerst bekomen en neemt het woord , allee , me , you , yes ... . Ze hadden een verkenningsvlucht , motorpech en zijn binnen gevlogen in de schuur , de staart en vleugels liggen in de wal rond de hoeve , geen probleem , of wel ?

Facteur Rik , die niet alleen een witte snor heeft is in hart en ziel ook een “ witten “ en beseft goed dat de twee piloten zo snel mogelijk van de hoeve weg moeten en ook van de gemeente want “de moffen” zullen zeker al onder weg zijn , de zwarten zal het zeker al gemeld hebben !! Terwijl Leon zijn schade aan het opnemen is voor de verzekering , hoho , maant Rik de twee mannen aan van door het veld naar de kerk te gaan en daar te wachten op het kerkhof , Leon zegt hij te zwijgen , niemand gezien , alleen dat wrak in zijn schuur ! Rik spoedt zich naar het kerkhof en kruist een Duitse jeep en camion met Duitse soldaten richting de “plaats delict “ . In een flits heeft hij iemand herkend in de jeep en hij vloekt want het is zijn baas , de postmeester, “den zwarten “ zeker weten !

Hij haalt de mannen van het kerkhof en smokkelt ze binnen in de pastorie . De heilige verschiet maar is onder de indruk van de twee knappe mannen met snor , piloten vest met schaapskraag , vliegeniersbroek met vele zakken en stafkaarten in en de lederen laarzen

gevoerd met schaapsvacht , met andere woorden : hij is verkocht , hoho . Hij stemt toe om te helpen maar zegt ook : “ Ik kan ze toch niet in de kast steken , waar moet ik dan in .....?” neenee .

Achter het orgel is een klein kamerke met de blaasbalg en uitzicht op het pleintje voor de kerk , daar brengt hij hen onder en belooft goed voor hen te zorgen . Ondertussen moet facteur Rik een plan bedenken om die twee uit het dorp te krijgen , zeker nu hij weet wie “ Blacky” is . **EN NU KOMT HET !**

Naast de kerk was er café “ Den geilen Petrus “ , moest in feite zijn “ Den heiligen Petrus “ maar eerst schilderen en dan drinken ! . Daar was de vinkenmaatschappij waar Rik secretaris was , de vinkeniers zouden zorgen voor de veilige vlucht !

Op de boerderij was het andere koek want alles en iedereen werd omgekeerd , wel 3 maal maar boer Leon bleef bij zijn belofte , hij had alleen BOEM gehoord , niemand gezien of gehoord . Twee soldaten bleven dag en nacht bij het wrak , in het dorp werd op ieder hoek een soldaat afgezet , niemand kon ongezien in of uit het dorp . Rik stapte op zijn ronde binnen bij zijn leden , liet hen zweren op hun vinkeniersziel van niets verder te vertellen en deed dan het verhaal van de twee piloten , bij het vliegtuig waren ze al een kijkje gaan nemen . Iedereen was akkoord , zelfs twee maal want eindelijk gebeurde er iets in het dorp en konden ze de Duitsers een hak zetten , hopelijk toch ???

s 'Anderendaags , op donderdag , stappen om 9h een 8 tal vinkeniers het lokaal buiten met kooi en regel richting hun reke , 500m verder aan de rand van het “ vinkenboske “ . binnen de 100m kijken ze voor de eerste maal in de loop van een geweer , papieren , worden gefouilleerd , kooi open en uitleggen wat en waar .... “ *Oefenen voor de grote vinkenzetting op zondag* “ is de uitleg met handen en voeten . Vijf maal gebeurt hetzelfde maar om 10h zitten ze in hun reeke en dat zien de Duitsers . In de namiddag , s'anderendaags en de zaterdagvoormiddag zelfde scenario . In de namiddag zijn de Duitsers het controleren beu en laten de groepkes vinkeniers ongemoeid passeren , juist wat beoogd werd !!!

Op zondag om 8h stappen 30 vinkeniers , neenee 32 , in groep met kooi en lat naar de reke aan het vinkenboske , allemaal met een ei ! De Duitsers doen een stap achteruit en denken “ *zot zijn doet geen zeer !* ” . Om 9h zitten 30 helden voor de vogels met de lat in aanslag .... OEI , het waren er toch 32 ?? . Juist , maar de twee piloten , verkleedt in pannen broek , hemd zonder kol , ondervestje en op hun hoofd een grote versleten klak zijn al het boske in en opgepikt door mannen van het verzet . Rik zijn plan was waterdicht en tot in de puntjes uitgevoerd . Op de terugweg naar het lokaal werd er gezongen en de Duitsers vonden dit wel plezant , hadden ze geweten wat ze zongen en wat er onder hun neus gebeurt was dan ..... Na een maand van huiszoekingen en controle zijn de Duitsers afgedropen met hangende pootjes , de postmeester gaf “niet thuis “ , het grote gat in de muur aan de wal was in 1960 nog te zien .

11 November 1949 , aan het “ herdenkingsmonument van WO I en WO II” staan veel oud- en nieuwe strijders , ook de vinkeniers . Plots stopt er een legerjeep en twee Engelse officieren stappen uit met een bloemenkrans in de hand en leggen deze tussen de vele andere . Iedereen staat perplex en het is stil , verdacht stil . Eén gaat richting Rik , en speld hem een medaille op en groet ! Rik herkend plots de snor en roept in een ongecontroleerd moment “ *Go....t’zijn de twee vliegeniers van t’ poldergoed* “ , en plots vallen er honderden franken , ambiance in het vinkenlokaal achteraf !!

Boer Leon bewees dat er met “ een gat” geld te verdienen is , iedereen kwam kijken en kocht boter, melk en patatten , de pastoor droeg jaren onder zijn zwart kleed een vliegeniersbroek en lederen botten , Rik werd postmeester , het lokaal kreeg een nieuwe naam : “ bij den Engelsman “ . En de helden-vinkeniers ? die vertelden het verhaal aan kinderen en kleinkinderen , zeker weten !!

Lucien van Gent